

#18

(954)
7 шілде
2023 жыл

ГАЗЕТ 2005 ЖЫЛДЫҢ 7 ҚАҢТАРЫНАН ШЫҒА БАСТАДЫ

JAS QAZAQ

РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ЭЛЕКТРОНДЫҚ ГАЗЕТИ

@jasqazaqnews

vk.com.jasqazaq

Jasqazaq

Жас қазақ

jasqazaq.kz

jasqazaqkz

ТУҒАН КҮНІҢМЕН, АСТАНА!

✓ BRENT \$75.95

✓ USD 444,5 T

✓ EUR 483 T

✓ RUB 5,93 T

**ТІЛШІ ҚАУЫМ ҮШІН ЖАҚСЫ
ЖАҢАЛЫҚ: АСТАНАДА
ЖУРНАЛИСТЕР САЯБАҒЫ
АШЫЛДЫ. АҚПАРАТ ЖӘНЕ
ҚОҒАМДЫҚ ДАМУ МИНИСТРІ
ДАРХАН ҚЫДЫРӘЛІ
АЙТҚАНДАЙ, БИЫЛ
25 ЖЫЛДЫҒЫ АТАП ӨТІЛЕТІН
ЕЛОРДАНЫҢ ЕҢСЕЛІ БОЛУЫНА
ЖУРНАЛИСТЕРДІҢ ДЕ ЕҢБЕГІ ЗОР.
СОНДЫҚТАН ДА САЯБАҚТЫҢ
АШЫЛУ САЛТАНАТЫНДА
САУЫТБЕК АБДРАХМАНОВ,
ЖАНБОЛАТ АУПБАЕВ СИЯҚТЫ
АРДАГЕР ЖУРНАЛИСТЕРДІҢ
ТӨБЕ КӨРСЕТУІ ОРЫНДЫ.
СОНДАЙ-АҚ АЙТУЛЫ ІС-
ШАРАҒА АҚПАРАТ ЖӘНЕ
ҚОҒАМДЫҚ ДАМУ МИНИСТРІ
ДАРХАН ҚЫДЫРӘЛІ, АСТАНА
ӘКІМІ ЖЕҢІС ҚАСЫМБЕК,
ҚАЛАЛЫҚ МӘСЛИХАТ
ДЕПУТАТТАРЫ МЕН
МӘДЕНИЕТ САЛАСЫНЫҢ
ҚЫЗМЕТКЕРЛЕРІ
ҚАТЫСТЫ.**

ЖУРНАЛИСТЕР САЯБАҒЫ – ҰЛТТЫҚ РУХАНИЯТ САБАҚТАСТЫҒЫ

Дархан ҚЫДЫРӘЛІ,
ақпарат және қоғамдық
даму министрі:

«Бүгін қазақ журналистикасы үшін тарихи сәт деуге болады. Елордадағы Егемен Қазақстан көшесінде Журналистер саябағы ашылды.

Осыдан дәл екі жыл бұрын, дәл осы маңда Мемлекет басшысының қатысуымен Алаш қайраткерлерінің ескерткіші ашылған еді. Сол қаламгерлер аллеясына ұласып жатқан Журналистер саябағы ұлттық руханияттың сабақтастығын көрсетеді.

Журналистер саябағының елорда күні қарсаңында «Егемен Қазақстан» мен «Казахстанская правда» орналасқан ғимараттың алдында ашылуының да символикалық мәні бар. Себебі биыл Астанаға 25 жыл толып отыр. Ал енді сол елордамыздың еңселі болуына ардагер журналистер еселі еңбек етті. Сондықтан бұл аллеяны ардагерлерге тарту ретінде қабылдап отырмыз».

Жеңіс ҚАСЫМБЕК,
Астана қаласының
әкімі:

«25 жыл ішінде Елорда әкімшілік орталыққа ғана емес, мәдениет, шығармашылық және руханият орталығына айналды. Ірі басылымдар мен БАҚ кеңселері біздің қаламызда орналасқан. Сондықтан мұндай аллеяның елордада пайда болуы орынды деп санаймын. Бұл саябақ «Қаламгерлер аллеясымен» ұштасып жатыр. Ол жерде қазақтың алғашқы газеттерін ашқан Алаш арыстарының ескерткіші тұр.

Журналистика – үлкен жауапкершілікті талап ететін және қоғамның дамуына елеулі үлес қосатын бірегей мамандық. Күн сайын бізге өзекті тақырыптар мен маңызды ақпараттарды жеткізетін мамандардың жұмысын ерекше атап өткім келеді. Журналистер аллеясы қала тұрғындарының сүйікті орнына айналады деп сенемін».

Еліміздегі белгілі басылымдар мен ақпарат құралдарының аты қашалған бұл ескерткіште біздің «Жас қазақ» та бар.

**ЖУЫРДА ЕЛ ТАНИТЫН
ЗАМАНДАСЫМЫЗ, ОЙЫ
АЛАБӨТЕН АЗАМАТ:
«ҚАЗАҚТЫҢ ДОМБЫРАМЕН
ӘЛЕМДІ МОЙЫНДАТАМЫН
ДЕГЕНІ – БОС ӘҢГІМЕ, КҮЛКІЛІ
НӘРСЕ. ҚАЗАҚ ТЕХНОКРАТТЫҚ
ҰЛТҚА АЙНАЛУЫ КЕРЕК» ДЕП
ТӨТЕСІНЕН ҚОЙЫП ҚАЛДЫ.**

Бұл, әрине, оның өз ойы. Бірақ аса байыпты деп айта алмаймыз. Былайша айтқанда, бір саланы екіншісіне қарсы қойып, нені дәлелдегісі келеді. Домбыра технология атаулыны тоқтатып тұр ма?..

Бұл кісі ойы өткір, сөз салмағын бағамдайтын-ақ жаста. Бәріміз қазақтың өркениетті елге, озық ұлтқа айналғанын армандаймыз, шын ниетімізбен қалаймыз. Бірақ сол маңызды мәселені айту үшін домбыраны сөзбен түйреп кетудің қандай реті бар?

Ұлтымыздың рухын ояту жолында өнер мен инновацияны қатар дамытуға не кедергі? Жалпы, бір саланы көтерем деп, екіншісін тұқыртатын большевиктік және советтік психология сарқыншағы әлі де қалыпты өмір сүріп жатқандай көрінеді. Біріншіден, «жаманды», екіншіден, «кінәліні» іздеу, әшкерелеу, қудалау өткен күніміз емес пе еді?

Оның үстіне, қазіргі қауымның көзі ашық, баршасы онсыз да «математиканы – ғылымдар патшасы» деп таниды. Сондықтан, «поэзия – оңай, математика – қиын» дегені де орынсыз.

Керек десеңіз, шынайы музыканың, поэзияның өзі де – нағыз математика. Мұны бағзының ғұламасы түгіл, бүгінгінің IT маманы әлдеқашан дәлелдеп қойған.

Мысалы, өркениетті батыс елдері ұлттық өнерінен ешқашан жерінбейді. Қайта ғасырлар бойы жүйелі түрде даңқын асырып, үзіліссіз насихаттап келеді. Әлемге әйгілі талантты тұлғаларына, аңыз адамдарына, олардың мұрасына, музыкалық аспабына дейін мемлекет деңгейінде ерекше қамқорлық көрсетеді.

Айталық, италиялық көрнекті музыкант Николо Паганинидің туған қаласы – Генуаға мәңгілікке сыйға тартқан скрипкасы 1851 жылдан бері Палаццо Дориа-Турси музейінде сақтаулы тұр. Ылғалдылығы 50%, 20 градус жылы

Бізге жеткен деректер бойынша, күйші-композитор Қазанғаптың домбырасы Ақтөбеде, күйші Садуақас Балмағамбетовтың отбасында, күйші Тоқаның домбырасы марқұм жазушы-этнограф Кәмел Жүністің

отбасылық қорында, Қали Жантілеуовтің домбырасы Орал қаласындағы музейде, Мағауия Хамзин, Рысбай Ғабдиев, Әзидолла Есқалиев тартқан домбыралар Орталық музейге тапсырылса, күй атасы – Құрманғазының домбырасы көрші елдің Астрахань облысында, оның зираты маңындағы Мәдени кешенге қойылған.

Д. Нұрпейісованың домбырасы ұлттық музыка аспаптарын, жәдігер жинаушы, өнертанушы ғалым, марқұм Болат Сарыбаев коллекциясында сақтаулы деген мәлімет бар. Ал Жамбыл, Ақан сері, Тәттімбет, тағы басқа да таланты асқан тұлғалар ұстаған аспаптардың ізі, жұрнағы сақталды ма, әлде қолды болып кетті ме екен? Сақталса, қандай жағдайда екенін кім біледі? Оны анықтау мүмкіндігі бар

арнайы витринаға қойылған. Басқа қалаға, елге күзет көмегімен және брондалған көлікпен апарылады. 1999 жылы Украинаға гастрольге барғанда Генуа қаласының әкімшілігіне төрт миллион доллар кепіл төлеуге мәжбүр болған.

Аталған қалада жылына бір рет өтетін Паганини атындағы байқаудың жеңімпазы 280 жыл бұрын шебер Джузеппе Гварнеридің қолынан шыққан скрипканы тарту құрметіне ие болады. Әлемге танымал скрипкашылар ішінен мұндай бақыт әлі ешкімге екінші рет бұйырмаған көрінеді. Бұл өнерге деген талаптың өте-мөте жоғары екендігін көрсетеді.

Қазақ тарихында да атағы алысқа кеткен домбырашылар да, қайталанбас аспап жасаушы шебер ұсталар да аз емес.

ма? Жер-жерде, әр түрлі деңгейдегі музейлердің мұражайында шаң басып жатқан, жеке коллекциядағы Кенен Әзірбаев, Нұрғиса Тілендиев, Қаршыға Ахмедияров сияқты дара өнер иелерінің домбырасын мемлекеттік тізімге алып, ерекше сақтау ісін неге қолға алмасқа? Еске алу кештерінде, мерейтой мен фестивальдарда олар тартқан домбыра үні халыққа жетіп жатса немесе көрермен көзайымы болса, нұр үстіне нұр емес пе?

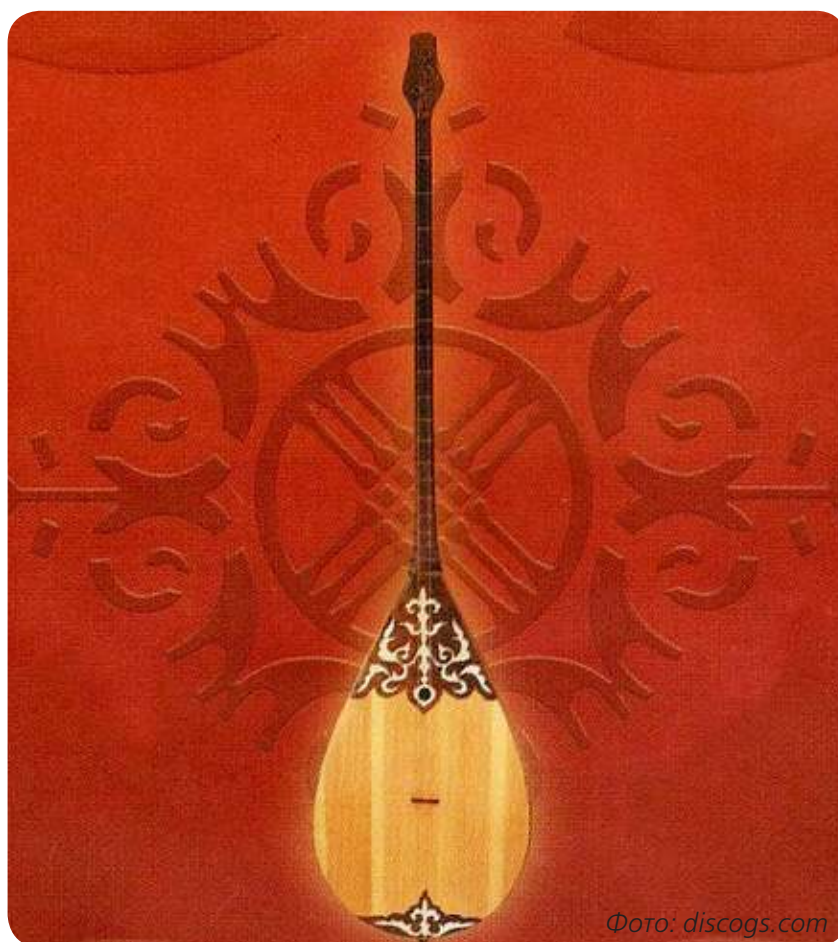

Фото: discogs.com

ДАРХАН МЫҢБАЙ, МЕМЛЕКЕТ ҚАЙРАТКЕРІ

БІЗГЕ НЕ ЖЕТПЕЙДІ?...

...НЕ ЖЕТПЕЙДІ? ӘЛ-АУҚАТ, БАЙЛЫҚ, ТОҚШЫЛЫҚ ЖАҚСЫ-АҚ. ЖАН БАҒУ ЕМЕС, «ЖАНДЫ САҚТАУ», РУХАНИ ЖАҒЫНАН ЖҰТАМАУ ОДАН ДА ЖАҚСЫ. ҚАЗІР ЕЖЕЛГІ ОЙШЫЛДАР МЕН ҒЛАМАЛАРҒА ЖҮГІНІП, ЕРТЕДЕГІ ТАРИХҚА ҰМТЫЛЫС БАСЫМ. ЕГЕМЕНДІКТИҢ ӨЗ ЗАҢДЫЛЫҚТАРЫНА СӘЙКЕС, РУХАНИ БІЛІМ-БОЛМЫСЫМЫЗДЫ ДАРАЛАЙТЫН ШАҚ ТУЫП, ҰЛТТЫҚ РУХТЫ ӨЗЕК ЕТІП, ЕЛГЕ ТҰТҚА БОЛАТЫН КЕЗЕҢДЕРДЕ АТАТЕГІМІЗДІҢ ТАРИХЫН ТҮГЕНДЕУГЕ ТЫРЫСТЫҚ. БАБАЛАР РУХЫН ЖАСТАРДЫҢ БОЙЫНА СІҢІРІП, ӘДЕБИ-ҰЛТТЫҚ ТӘРБИЕ ЖҰМЫСЫН МҮЛДЕМ ЖАҢА СИПАТТА, ҰЛТТЫҚ МАЗМҰНДА ЖАНДАНДЫРУҒА ЖОЛ АШЫЛДЫ. СОДАН БЕРІ ОТЫЗ ЖЫЛДАН АСТАМ УАҚЫТ ӨТСЕ ДЕ ОЙҒА АЛҒАНЫМЫЗДЫҢ БАРЛЫҒЫ ОҢЫНАН ОРЫНДАЛА ҚОЙҒАН ЖОҚ.

Бір күнде көздеген нәрсенің бәрі орнай бермейтіні де анық. Ақиқаттан алыс сәуле де түспейді. Ұлт тәрбиесінде жаңа заман үрдістері өркениеттілік биігіне жетелеп, әлем кеңістігінде қазақ жастарының өзгелермен иық тірестіретін озық білімге қол жеткізіп, ғылым дамуына, бизнес пен өндіріс саласындағы жаңа технологияға кең өріс ашуына өз пайдасын тигізіп жатқанын жоққа шығаруға болмайды. Бірақ «Бұрынғы қазақ қандай еді, қазіргі қазақ қандай? О заман мен бұл заманның сыңай, ыңғайы қандай? Қандай болмақ жөн?»

Түркістанда өткен Ұлттық құрылтайда еліміздің жаңа құндылықтарын орнықтыру үшін қандай жүйелі жұмыс жасалуға тиіс деген мәселеде нақты идеологиялық бағыт-бағдарлар сөз болды. Ұлтымыздың жаһандану дәуір сипатындағы болмысы мен жаңа сапалық деңгей-дәрежесін қалыптастыру жолында қоғамдық ой мен тарихи сана-сезімді жаңғыртудың қаншалықты маңызды екені елтану, тұлға тану және көне тарихты зерттеулердің нәтижелі болуы тұрғысында барынша ашық және өте орынды айтылды. «Біз айтып жүрген

деген ұлттық таным дәстүріндегі сұрақтарға әркім өз деңгейінде жауап іздейді. Әсіресе... «Бізге не жетпейді?» дегені – ағайынның адал жанашырлығы, әрі елдің келешегін ойлағандық.

Жақында киелі

Әділетті Қазақстанды Адал азаматтар құрады, бұл ұғымдар ел тірегі болатын егіз құндылық ретінде қатар тұруы тиіс», – деді Мемлекет басшысы. Ел елегінен өткен бұл ұстанымның киелі Түркістан ордасында айтылуында көп сыр бар. Жұртты ұйыстыратын бұл ерекше ұғымды ұқтыру саясаты дана ойшылдар мен ұлылардың түпкі атамекенінен басталғаны тарих парағына жазылды деп ескеруіміз керек. Ұлттың болашағына ықпал ететін елдік мәселелерді талқылаудың тарихи мәні мен құнды жақтарын екшеп қарағанда, біздіңше Адал адамдардың қасиеттері қоғам байлығымен қоса, барлығымызды жақсылық пен ізгілікке жетелейтін жаңа қоғамның бет-әлпеті, негізгі арқасүйер тірегі және тұрмысты түзейтін, ойымызды орнықтыратын көшбастаушылық қуатымен құнды болмақ. Түркістан – ер түріктің бесігі! Егер шежірелі шаһардың

қабырғасына қазақтың жылнамасы түгел жазылған десек, Адал адамдарды айшықтау жалпы мораль тұрғысында болғанымен нақ осылай жаңа қоғам, мемлекеттің жаңа биігінен таныту бұрын-соңды болған емес. Міне, сіз бен біздің жаңа қоғамға барар жолдағы алар орнымыз осы биікте болуы тиіс. «Адал адам болу үшін не керек, не істеуіміз қажет?» деген сауал төңірегінде жүз ойланып, жүз толғану – ақылды адамның ісі. Қай пенденің шығарған мақал-мәтелі, не сөз тіркесі екенін білмейміз, ол былай дейді: «Ақымақ мешкей қазанның ішіне қарайды, ақылды мешкей қазанның астына қарайды». От жанбаса... Ас піспесе... ауызға да түспейді дегені шығар. Шындығы сол. Бұл баршаға түсінікті өмір байламы. Алайда біздің қоғам дамуында күту мен кешігудің түр-түрі келе-келе уақыттан ұтылу мен ұдайы немкеттіліктің салдарынан жауапсыздыққа ұрындыратын жағдайларға әбден бой үйретіп алғанымыз өтірік емес. Бұған талай дәйекті мысал келтіруге болады. Өкініштісі сол, біздің адамдар өткеннен сабақ алу дегеннің өзін ыңғайға келетін тұстарын өз қалауына қарай оп-оңай икемдеп алады, жалпыға тән ащы сабақтардың өзін қайдағы бір себептерді алға көлденең тартып, тез ұмыта салуға бейім. Алысқа барудың немесе өткен-кеткенді көктей шолудың қажеті жоқ. Дүниені дүр сілкіндірген 2022 жылғы Қаңтар оқиғасының туындауы мен оның сұрапыл салдарынан дұрыс қорытынды жасап, қоғамды былық-шылықтан тазарту арқылы жаңғырту жұмыстарына барынша атсалысуымыз керек еді. Ал біз болсақ, әлі күнге шейін бүкіл бетбұрыс әкелетін міндеттер мен осыған сәйкес қатал жауапкершілікті Мемлекет

басшылығына артып, жүктеп, өзгерістерді үнсіз күтіп отырған кейпімізді немен түсіндіреміз? Тіптен саяси реформалардың өзіне күмәнмен қарағандар да болды. Бір шындықтың басы ашық. Қоғамдық бақылау мен қатал қадағалау, азаматтық жауапкершілікті барлық жерде бірдей күшейту, әлеуметтік өзекті мәселелердің шешілу тиімділігіне талап қою және заң үстемдігімен өмір сүруді жан-тәнімізбен қолдап, жан-жақты қуаттадық. Қоғамдық ортаға сенімді ахуал, ерекше тың серпіліс керек дедік, мемлекет қазынасына қол сұққандар мен жазықтылар әділ жазалансын дедік. Отыз жыл бойы ойына келгенін істеп, еш негізсіз мол байлыққа кенелген озбыр топтардың жолын кесіп, қатал заң тәртібімен қарастыру қажет дедік. Қазір, соңғы жылдары, әсіресе, бір жарым жылдың бедерінде Мемлекет басшысының демократиялық, жаңашыл саяси ұстанымы мен реформалық бастамаларының жүзеге асуы барысында көп үміт бірте-бірте ақталып, билікке сенім ахуалы арта түскенін көпшілік бірауыздан айтып отыр. Жылдан жыл озған жағымды жаңалықтардың барлығы халықтың билікке деген сенімді күшейту қадамдары әділеттілік тұрғысында көрініс табуда. Сыртқа жылыстап кеткен, заңсыз кеткен активтерді қайтару жөнінде нақты іс-шаралардың белгіленуінің өзі мемлекетіміздің халықпен бірлігін және елге ие мызғымас қуаттылығын көрсетеді. Бұл біздің қоғам үшін аса маңызды мәселе. Дегенмен терең тамырланып алған сыбайлас жемқорлық «өнегесі» түбірімен жойылып кете қойған жоқ. Жуық арада тойымсыздық, ашкөздік психологиясынан арылу оңай болатын түрі байқалмайды. Себебі сол, дәніккендер мен құныққандардың билік төңірегінен

ұзап кете қоймаған кәрі және жас өкілдері бір-бірінен қалыспай, тәтті кезеңнің рахатын түсінде көріп, бәз-баяғыдай шалқып өмір сүруді аңсамай тұрмайды. Бізде қызмет бабын пайдаланып, мемлекет дүниесін жымқыру өнерінде алдына жан салмайтын мырзалар мен ханымдардың шежіресіне шек бола ма десеңіз, біз қазір сол діттеген мақсатқа жету жолында өз жауапкершілігімізді даярлап, жалпы түсінік пен бұлжымас бағдарды қалыптастыру саясатына жеке-жеке атсалысуымыз да қайталап айтайық, аса бағалы іс болып отыр. Мұны қоғамдық санаға сіңіру – ұлттық идеологияның міндеті, мемлекеттік саясаттың өзегі, ашық айтайық, бәрімізді баурайтын және қамтуға тиісті тірлік. Басқалай қалай болуы мүмкін, ә? Ендігі жерде алда тұрған идеологиялық күрделі міндеттердің қатарында халықтың Әділетті қоғам құру талабына сай адалдық танытқан өзгерістердің барлық қала мен ауылда бірдей күшейе түскені абзал. Бұл сөз жүзінде қалып қоймай, нақты жүзеге асуы үшін қаншама жақсы бағдарламалар әзірленгенімен, оны қарапайым адамдар біліп, сезініп отырмаса, көздеген нәтижеге қол жетпейді. Қандай да ішкі қайшылықтар болмасын, алдын алу жұмысы жанды, шынайылықпен жүргізілмесе, түйіні шешілмейді және алға қадам баспайды. Белгілі қоғам қайраткері Жақсыбек Құлекеев биылғы Ұлттық құрылтайда сөйлеген сөзінде «Билеуші элитаның ұзақ уақыт бойы қосарланған идеологиялық саясатты жүргізу салдарынан халқымыздың едәуір бөлігінің рухани-адамгершілік деңгейінің төмендегені байқалады» деп бекерден-бекер, тегіннен тегін айтқан жоқ. Іс пен сөз арасы алшақтады. Олар саяси трибунада

БІЗГЕ НЕ ЖЕТПЕЙДІ?..

бір басқа сөйледі, ал өмірде заң үстемдігі далада қалды. Кейбір ықпалды топтардың азғындауына дейін апарып ұрындырды. Адамдар бойындағы ең жаман қасиет – екіжүзділік пен өтірік айту. Жалған есеп, бұрмаланған статистиканы алға тартып, уәдені үйіп-төгетін, көпірме сөзді ойнататын шенеуніктердің қызмет кеңсесінде өтірікті судай сапырып, қоғам үшін өліп, тірілетін образы былайғы өмірде мүлдем кереғар, қызмет бабын асыра пайдаланып, жемқорлыққа үйірсек, тоғышар нашар адамдар кейпінде азаймай отырғанын көріп отырған жоқпыз ба? Жемқорлық – жегіқұрт, жаны сірі пәлекеттен, әлбетте, біржолата құтылу оңай соқпас. Әйтсе де, бұл сыбайластық құйтырқылықтың кесірінен адамгершілік құндылықтар мен сенімге селкеу түседі. Билік элитасына қаратып түрлі ауыр сөздер айтылады. Қолы таза, жүрегі ашық жақсы мемлекеттік қызметкерлер қосақтың арасында жазықсыз айыпталып та жатады. Сондықтан, иә, не жетпейді? Ар-ұяттан аттап, арамдықпен қоғам ахуалына зиян-залалын тигізгенін ашық айыптайтын, оларды ұйықтатпайтын азаматтық қоғам қалыптасқанда ғана мұндай ашу шақыратын, реніш туғызатын олқы жағдайлар орын алмауы мүмкін. Ашық айтайық. Қарап тұрсаңыз, қылмыс жасап, ұсталып жатқан кім? Мемлекеттік қызметкер! Сотталып жатқандар кімдер? Кешегі шенеуніктер! Түйені түгімен жұтамын деп масқарасы шығып, түрмеге тоғытылып жатқандар да солар. Ар-ұяттан жұрдай жандар аз ба, көп бе? Аз емес сияқты. Сондай жемқорлардың салдарынан

жұрттың заманды жақсартуға деген ұмтылысы, жұмылуы мен қауымдасуына кері әсерін тигізуде, ел ішінде аздап кібіртктеу байқалады. Сонымен бірге белгілі озбыр топқа қарсы заң талаптарының қатаң болып, сұралуының нақты нәтижесін әділдік мағынасында көруде. Қоғамдық ой-санаға серпіліс әкелетін жаңғырту ең алдымен – бірінші кезекте, салиқалы, мәдениетті, тәрбиелі, адал адамдардың құлшынысы мен ерік-жігеріне тікелей байланысты бола бермек. Дәл осы мәселеде біздің қоғамда терең ойлы, дүниелік пейілінде адалдығы айқын, ұлтжанды және еңбекқор тұлғаларға зәрулік бар. Қалың ортада «мен – осы заман азаматымын» дейтін жаңа есімдерді жұрт жете тани алған жоқ, жұлдыздай жарқырап тұрғандар, әсіресе, өңірлерде анық және жиі байқала бермейді. Себебі, аймақтарда жастарды ел басқару ісіне тарту, олардың туа бітті қарым-қабілетін ертерек бағалау өз дәрежесінде емес. Бұрынғысынша кей жерде, бәлкім, көп жерде әкімқаралар әлі де пендешілікке кетәрі емес, әлі де тамыр-таныстық, жершілдік, рушылдық пиғыл үстем болып отырғанын тіптен жасыруға болмайды. Бұл өте ұят нәрсе. Біз қай заманда өмір сүріп отырмыз өзі?! Сенім жүктеліп, аманат арқалаған шенеуніктерде сөз бен іс қабыспай тұрғанын көрген жұрт не демейді?! Билік пен бастық біткенге жағымпазданып, жәдігөйлікпен күн көріп жүрудің байырғы «көсемдері» мен «данышпандары» әр өңірде де бар, бұған жол беріп отырған

әкімдердің әлсіздігі және дербес шешімді басшы-тұлға бола алмағанын байқатады. Бұл тұрғыда не жетіспейді? Талапшылдық жетіспейді. Көпшіліктің сөзін ести қоятын құлақ жетіспейді. Бәлкім, кей тұста тастай қаталдық қажет шығар. Егер белгілі бір мерзімде бір облыста ауқымды жаңа жұмыс орны ашылмаса, сол облысты басқарып отырған әкім қызметінен, не өз еркімен кету керек, не отставкаға жіберілуі шарт болса, сонда әділдік орнайды және тәртіпке бағынудың мәні ашыла түседі. Өз өкілеттілігіне сай қызметті атқара алмағаны үшін деп. Өйтпейінше, әртүрлі деңгейдегі шенеуніктердің өзіне жүктелген жауапкершілікті сезінуі жақсармайтын секілді. Әділдік іздеген жұрт неге сарсаңға түседі? Қане, қазіргі таңда қайсысы «күндіз отырмадым, түнде ұйықтамадым» деп айтады екен? Алатын жалақысына сай шала-шарпы ғана жұмыс істеп, өз мойындарына еш жауапкершілік алмауға тырысатын мемлекеттік қызметкерлерден тезірек арылатын, тазарту талаптарын алға қоятын уақыт келген секілді.

Өзгеріс – өмір заңдылығы. Халықтың бұл көзқарасты жиі айтатыны да мемлекеттік мүддеге жанашырлықтың шынайы көрінісі. Қазіргі жағдайда жергілікті әкімдер уақыт иірімдеріне орай идеялық ұшқырлық таныта алмайтын тәрізді. Мәселен, Түркістанда өткен Ұлттық құрылтайда Мемлекет басшысы жастар тәрбиесіне көп мән берді. «Халқымыздың дүниетанымына жат нәрселерге қарсы тұруға тиіспіз», – деді. «Ұрпақтың бойында жаман әдет болса,

бұл – ең алдымен, үлкендердің кінәсі» деген сөзін айтты. Президентіміздің бұл жарқын болашақ қамы мен жауапкершілік қасиет туралы терең ойын толық қостаймыз. Шын мәнінде, саналы ұрпақ тәрбиелеу ісінде үлкендердің жауапкершілігі қайда қалды? Енді осы өте көкейкесті мәселеге жергілікті әкімдер мен қоғамдық ұйымдардың үн қосуы қалай болып отыр? Олар-үн-түнсіз отырмай, үлкендердің жауапкершілігі аясында талай ықпалды іс-шараларды жүзеге асыруына міндеттілігін іспен байқату керек

еді. Құрылтайда Мемлекет басшысы елімізде «Балалар кітапханасы» деген бағдарламаны қолға алуды және тәулік бойы жұмыс істейтін Президент кітапханасын ашуды алға тартты. Бұл өте құптарлық бастаманы жер-жерде насихаттау мен соған ілесуді үйренудің өзінен қаншама тәрбие жұмысын атқаруға болар еді. Рухани жағынан мықты, өресі биік, сауатты әкімдер болса, бұл істі іліп алып, дөңгелете ала жөнелер еді ғой. Тегінде рухани білім сөз болғанда, ел басқарған дәкей шенеуніктердің арасында

жыл бойы кітаптың бетін аша қоймайтындары да бар ма деп қаламыз. Олай болса, рухани кемшілік. Бірақ бұл ойымыз қате болсын-ақ делік. Ал дәл қазір кітап оқу, негізінен, тоқталды. Жұрт енді, ең жаманы – кітап сатып алмауға үйреніп қалды. Түбінде жағдай түзеліп, ел байығаннан кейін де кітапқұмарлық қасиетті қалпына келтіру оңайға соқпас. Бұл жалғыз бір халықтың басына келген ақырзаман емес, негізінен, әлемдік дағдарыс. Рухани жүдеу. Бірақ уақыт өте келе, бұл жағдай түзелері сөзсіз. Әлемдік тәжірибеде өркениеттілік кітап оқитын елдің келешегінен бастау алғанын ұмытпайық. Жас ұрпақты, саналы ұрпақты әдеби тәрбиелеудің артықшылығын түсіндіріп, қамқорлық жасап отырған Мемлекет басшысының саясатын жүзеге асырудан туындайтын салықалы міндеттер «Бізге не жетпейді?» деген ортақ сауалға бірсыпыра толағай жауап беретіні хақ. Қазіргі заман талабы қатал. Кеңқолтықты үнемі көтере бермейді. Қоғам нәтиже мен тиімділікке тәуелді. Адал адамдардың еңбегі мен олардың табысты болуын мұрат етеді. Сол мақсаттағы саясатты қолдайды.

Темірқазық тәлім-тәрбиенің қайтарымы мен қоғам алдындағы азаматтық жауапкершіліктің құндылығы мен бағасын шынайы сезінудің мәні тіптен айрықша. Елің үшін адал еңбек ету мен қалтқысыз қызмет атқарудың маңыздылығы да осында жатыр.

**Мейрамбек
ТӨЛЕПБЕРГЕН,**
қоғам
қайраткері

Оңтүстік пен солтүстіктің ауасы да, адамы да өзгеше. Табиғат жер мен көкті екі бөлек ғып жаратса, сол қара жерді қарыштай басып, қомағайлана нанын жеп, ұрттап суын ішкен адамзат та екі түрлі. Оңтүстіктің пендесі күннің ыстығындай жайдары болса, солтүстіктің

ғып жіберді. Мұнда да істің көзін тауып, соқа салып, мылқау боп жатқан жердің тілін шығарды. «Агроном жердің бермесін алды» деген журналистер сөзіне қатты қамықты. «Жердің бермесін тартып ала алмайсың. Оны адамша аяласаң ғана жер саған қарай иіледі. Артық сөзге қашан тосқауыл қойылар

әрі «достық лабораториясы» боп Одақта осқырынып-ақ тұр. Облыстың да саны он тоғызға жетті. Енді Торғай жеке шаңырақ көтеріп, облыс боп отау тігіп еді, Бірінші өзін шақырып, «Аманкелді мен Жанкелдин жатқан жерге өзің ие бол, жаңа отаудың тамызығын тұтатып, түтінін Көкке өрлет», – деді.

АЛА ТАЯҚ

болмысы аяздай қытымыр. Адам деген жаратылыстың еншісіне Алла тағала осылай күйбең тірлік кешіп, күнелтуді жазса керек. Бір-бірінің іс-әрекетін әшкерелеп отыру да пенденің бойына біткен болмыс.

Еркін солтүстікте туып, кемел шағына дейін солтүстікте қызмет етті. Жер қыртысын ақтарған агроном болды, еңбегі еленіп, атқа да ерте мінді. Совхоз басқарды, шаруашылықтың бүтіні мен жарымын бақылап отыр деп атқару комитеті мен аупарткомге апарды. Министр боп топырақ малалап, ауылдың тіршілігін бақайшағына дейін бажайлап, резеңке етік киіп ап қара шаруамен бірге жүрді. Бір күні Орталық өзін тірлікке араластырған туған облысына бірінші басшы

екен» деп күйінді. Бұл облыстың да бағын жандырды. Еңбектің кілті, ең әуелі, еңбек етуші қолға жағдай жасау, күсті қолдың дегеніне жығылу, сонан кейін ғана тұралап тұрған жерді шұқып, кетпенді адал шабу, сонда ғана алысты алыстан, жақынды жақыннан көресің. Бұны Еркін өзінше ауру көзге дер кезінде көзілдірік кию дейді. Ел жылда миллиард пұт астық беріп жатты, соның бір бөлігі осы Еркін басқарған облыстың үлесі. Мәскеу миллиард десе де, демесе де, жоспарды асыра орындап, міндеттеменің маңдайынан сипауға біз дайынбыз. Солтүстік кетпен шауып, қызыл дәнді қоймаға домалатса, республика басшылары тізілтіп Алтын Жұлдыз тағып, Қазақ елі әрі миллиардер,

– Өзіңнің солтүстігің, аулыңа да алыс емес», – деп әрі өтініп, әрі батырып сөйледі. Бұл бас изеді, жаңа отаудың жабдығын түгендеу оңай емес, бірақ партия сөзін орындау – парыз деп, ат-әбзелімен Есілдің бойына еңтігіп жетті. «Бұл жердің жәдігері көп-ақ. Жәдігерді жаңғыртатын да қол керек, кім бар осы?» дегенде, үйілген тас пен топырақ, атылған садақ пен сыңсыған сазсырнай деп тапырақтап тұратын комсомол Өзбекәліні өзімен бірге ерте кетті.

Ал бүгін сұңғақ та шым құдықтай терең Бірінші өзін тосын шақырып, бетпе-бет тілдесті. Өңінде біртүрлі жалтақтау бар, бетпе-бет келгенде бәрі көз жанарынан көрініп тұр. Оның тереңдігі қауға жетпес шым құдық дерсің, өзгені ішкі иіріммен

өзіне тартып, өзегін баурап отырады. Жылда миллиард пұт астық тапсырып, ел мерейін асырып, Алматыға кеп, тізіліп отырған өзінің жібін есе алмас бюро мүшелерінің бетіне қарап, есеп бергенде, Біріншінің езуіне білінер-білінбес күлкі үйірілетін. Бірі – қаланың дуанбасынан бірден облысқа секірген кең қолтық болса, бірі – бір күн кешкі мектепте оқып, бір күн асаба боп көзге түскен көсеуші, енді бірі – сырттай оқып, іштей еңбек етіп, тәжірибе жинақтап жүрген құсбегінің қолындағы қарлығаш еді. «Заочниктерді» көргенде Еркін өсімдік десе жанын берген Тимирязев ақсақалдың атын алған ауыл шаруашылығы академиясындағы студенттік күндерін сағына еске түсіреді, іштей оқып, сырттай бітіргендерге есеп беріп отырғанына кірпияз адамның кісілік болмысы кірбің ете қалады. Солтүстіктен оңтүстікке ат сабылтып кеп, көңілі енжар тартып қайтады.

Бірінші алдынан шығып қарсы алды.

– Еркін, шаруа қалай? – деді ә дегенде. – Торғайдың қара торғайы шырылдап жүр ме?

– Иә, қара торғайға да, қара қарғаға да жем шашып жүрміз. Әрине, қара торғайға көбірек шашамыз. Екі жүз жыл жасаған қара қарғаның жұмырына ештеңе жұқ болмайды.

Бірінші суық жымыды.

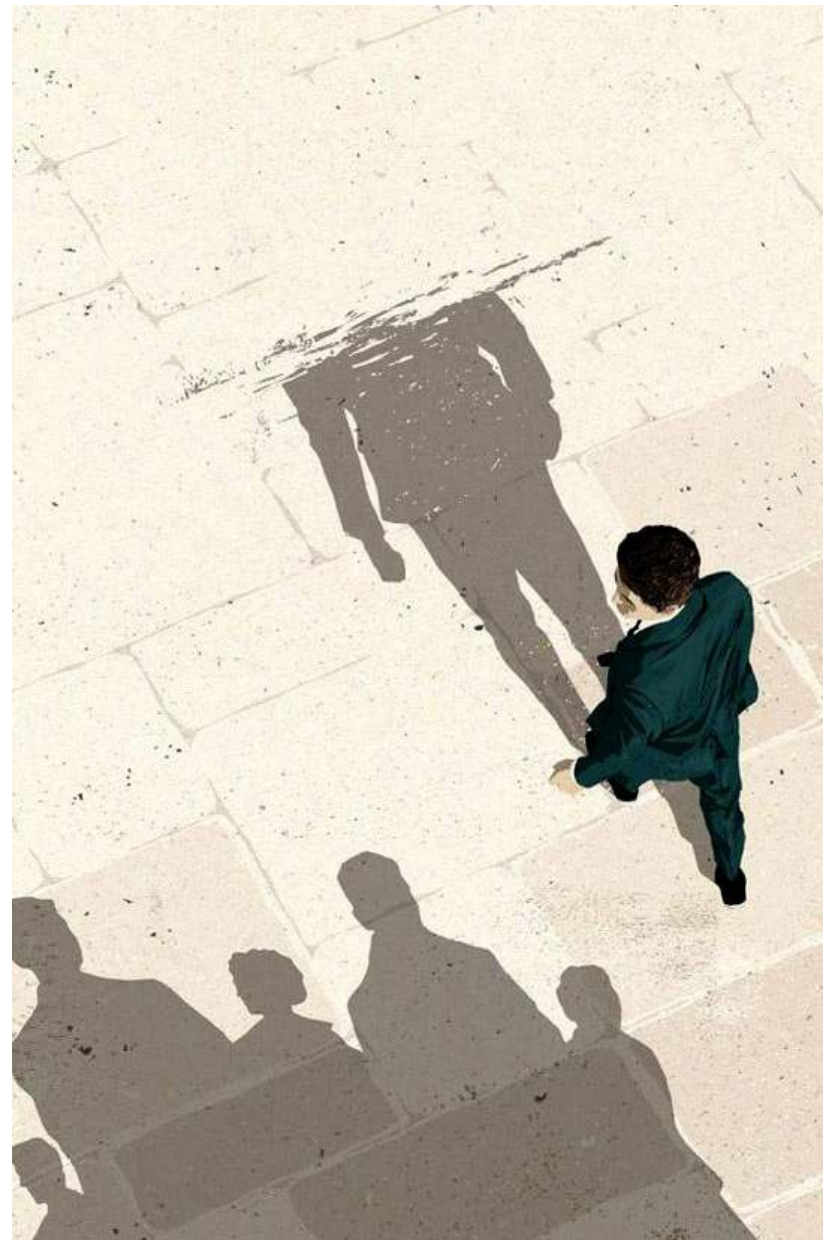
– Иә, қара қарғалар саған қарап қарқ-қарқ етіп қарқылдап жүр. Құлақ асар емессің. Сен бәрібір қара торғайдың қамын ойлайсың ғой, – дегенде, Еркін бір нүктеге қадалып, үнсіз қалды. «Иә, қарқылдағандар жетіп-артылады. Қара қарға қара торғайдың жемін қашанғы шұқып жейді. Бұған да бір тиым болар» деген ой жылт етіп, тіліне сөз боп үйіріле бергенде сұңғақ кісі орнынан кілт көтеріліп, алдындағы шағын

үстелге қарама-қарсы қонжиды.

– Осы, Еркін, біздің ауыл шаруашылығымыз бұрынғыдай емес, жыл өткен сайын құлдырап барады. Миллиардты сен бересің, басқалар не бітіреді? Жер де тозып барады. Басқалар осы бидай мен күрішті де жөнді ажырата алмайды-ау деймін. Баяғыда, өзің ауатком төрағасы кезінде, аулыңа барған Бас хатшыға бидайдың сабағында қанша дән болатынын, оның Канада бидайынан қанша есе артық екенін айтып, таң қалдырып едің. Соны Бас хатшы әлі ұмытпапты. Анда-санда сұрап қояды. Айтпағым, министр боп қайта келсең, әрі Алматыға жақындайсың, – деп сөз күтіп, тосылып қалды.

Еркіннің өңі күреңітіп кетті. Бір күні бюрода ауыл шаруашылығына жауап беретін Орталық Комитет бөлім меңгерушісінің білместігін бетіне басып еді, бұл соның бодауы. Сөз төркіні – топырағын басып, табанын тоздырған іс білетін қазақ неге ауыл шаруашылығына бас ие болмайды деп, оның қазақтың нанын жеп, суын ішкен жөйттігіне де сайған. «Алматыға жақындайсың дегені – балаға кәмпит беріп алдарқату, оу, мен министр тағынан облысқа бірінші боп кеткен жоқпын ба? Облыс басшысы өзі би, өзі қожа, Орталық Комитет мүшесі әрі КСРО Жоғарғы Кеңесінің депутаты, яғни тізімде тұрар тақ мұрагерінің бірі. Бұл – жан ашу емес, көлгірсу, маңдайдан сипаған боп бүйірден соғу».

– Қырыққа жетпей министр болдым, елудің бел ортасында көшке ілесе алмай қалған тайлақ

болғым келмейді, – деді солтүстіктің ызғарына тән турашылдығына салып. Үнінде ызаның әуені де бар.

– Иә, солай, – деді Бірінші маңдайын сипап. – Осы Қызылорда құлдырап тұр. Сырдария сарқылып, Арал тартылып барады. Байқоңыр дейміз, ол енді Мәскеудің иелігінде. Мұнайы мен ураны тағы бар. Ауыл шаруашылығы күйреп кетті. Соны өз қолыңмен қалыпқа келтірсең... Саған солтүстік те, оңтүстік те бірдей ғой.

– «Қазақтың Сыр бойынан шыққаны анық» демей ме Шәкәрім. Сенімнен шығуға тырысамын, – деді Еркін еркін сөйлеп.

Бірінші қуанып кетті. Қабылдау бөлмесінен шай алдыртты.

– Өзіндей үш адамым болса ғой, – деп естілер-естілмес күбірледі. – Онда келесі аптада пленум өткізіп, Сыр бойына барып қонжиясың.

Бірінші жаны жадырап, тоғайған көңілінің тізгінін тарта алмай отыр. Орнынан ұшып тұрып, қолын

АЛА ТАЯҚ

ұсынды. Бұрынғы беттесулерде қоштасарда қол бермеуші еді, бұ жолы салалы саусақтарымен алақанын қыса ұстап, «Ал, жол болсын!» – деді. Ол есіктен шығып бара жатқанда тығыршықтай қазақ баласының қақпақтай жаурынына көз алмай қарап тұрып көкірегі күмбір қақты. «Солтүстіктен оңтүстікке кеттің, енді іскерлігіңді көрсетерсің» деген бір кереғар сауал да оң бүйірін тепкілеп тұрды. – Әйтеуір, Алматыдан шалғай кеттің. Сыр бойы сені де өз заңына бағындырып алар. Бағынбасаң, бағыңның тайғаны» деп бір рахат сезімге бой алдырып, шалқасынан ашылған есік жабылғанша селт тұрып қалды.

* * *

«Сыр – қазақтың анасы» десе де, бұл өзі ешқандай ережеге бағынбайтын салты мен дәстүрі бөлек өлке. Күні шақырайған таза оңтүстік деуге де келмейді, бір жағы қараңғыны баяу күтіп алар батыс болса, қос ендікті көлбеп, Ұлы Жібек жолының бойында жатқан елдің тіршілігі де өзгеше. Қан тамырындай тартылған теміржолда арлы-берлі пойыз зулап, құлан даланы сәт сайын дабырға бөлесе, құмды далада айыр өркеш түйе көшкеруендей лықсып-толқып жүреді, аспанға тіп-тік боп шаншылып, Жер мен Көкті улаған Байқоңыр деген ғарыш айлағы тағы бар. Жер кіндігі – Байқоңырдағы шүлдірлеген қазақты көріп тұрып, мынауың оңтүстік емес, Ресейдің бір пұшпағы дерсің. Құмкөл деген уранды өңірде шашы түсіп

қалған қазақтар күнкөріс үшін жер бұрғылап, нәпақа тауып жүр.

Бұл өлкеде күнде қырғын, күнде төбелес. Үш жүздің өкілі қырық сідік боп қырылысып, ата-бабасының әруағын атойлатып, бір-біріне өктемдік жасаса, қожа ағайын аятын оқып, дәсбісін тізбектеп, «шоқ-шоқ» деп шекесінен қарап тұрады. Төре мен сунақ денемізге дақ жұғып кетпесін деп өздерін аулақ ұстағанмен, бір-біріне қырбай жұрттың желөкпелігін көру олар үшін сутегін қойылым, жарнамасы жоқ жан ләззаты.

Еркін бәрін біліп, бәріне терең тұжырым жасады. Бас ие болмай кеткен Байқоңырдағылар кәріз суын халық күн көріп отырған өзен-көлге ағызғанын естігенде, «бұларды тек Мәскеу арқылы құрықтамаса

болмас» деген тұжырымға келді. Бұл жерде ауызбірліктің жоқтығы, «аққу көкке, шортан көлге, бақа шөлге тартатыны» ә дегеннен көзге көрініп қалды.

Алғаш Ақмешіт деп аталған шаһарда бұрын болмаған еді. 1929 жылға дейін астана боп тұрған кәрі қаланы келген бетте қасына тек көмекшісін ертіп, жаяу аралады. Байдан – кедейге, ақтан – қызылға ауысқан елдің тірі тарихы да осында екен. Мынау Сәкен Сейфуллин, мынау Ахмет Байтұрсынов тұрған үй, мынау тұңғыш қазақ театры, мынау тұңғыш қазақ қыздар педагогикалық училищесі деп жазылған ескерткіш-тақталар «мен тарихпын» деп тіл қатып тұрғандай.

Ертең күн – жексенбі. Арлы-берлі өткенде үйінің дәл түбіндегі «Сыр сұлуы» деген көлемі үлкен азық-түлік дүкенінің атауы көзіне оттай басылды. Бір күн бұрын дүкенге не түскенін тұтынушылар одағы арқылы біліп алды да, жұбайына «біраз серуендеп қайтайын» деп «Сыр сұлуының» есігін ашты. Сөре жұтаң, ет пен май атымен жоқ. Бір күн бұрын «500 кілә ет, 300 кілә сары май мен 250 кілә шұжық, 100 кілә «Қазалы» кәмпиті жіберілді» деп жазылған тапсырыс-қағазға тағы да бір көз жүгіртіп, сөрелерді асықпай аралап шықты, тек «Камбала» мен «Кильки» консервісі, екінші сортты ақ ұн мен «Барбарис» кәмпиті сөренің көркін келтіріп тұр. Үш бөлімдегі үш сатушы да бұтында ақ жолақты спорт шалбары, үстінде көне қоңыр тері куртка, басында әтеш боп шақырған «петушок» қалпағы бар сұлбаға секемдене қарады. Суық қол ма дейін десең, қимылы жайбарақат, тұтынушы ма десең, бұрын бет-әлпетін көрмеген бейтаныс бейне. Осы

жердің көкжалы – кәрі сатушы әйел темекісін тұтатып ап, қарлығыңқы дауыспен бұйрық райда тіл қатты.

– Сен не іздеп жүрсің, алсаң тезірек алмайсың ба?! – деп танауынан көк түтінді бұрқ еткізді.

– Мен ет пен май іздеп жүрмін.

– Ет пен май әлі түскен жоқ.

– Меңгерушіні бола ма екен?

– Сен кімсің, меңгерушіні сұрайтын?!

Ол ішкі қалтасына қолын сұғып, қызметтік куәлігін көрсетті. Сатушы темекісін шертіп, қатырма куәліктегі суретке бір, қарсы алдында тұрған жұпынылау киінген жұқа өңді, талдырмаш кісіге бір қарады. «Иә, обкомның үйі жақын жерде деп естігем. Жақында қылышынан қаны тамған жаңа обком келді деп естігем».

– Сонда, сіз Әуелбековсіз бе? – деді үсті-басына сынай қарап.

– Куәлігімді көрсетіп тұрмын ғой.

Ол түкпіргі бөлмеге еніп кетті де, телефонмен тілдескен ащы даусы естіліп жатты.

– Ойбай, Құреке, обкомның өзі кеп тұр. Сізді іздеп жатыр. Тез келіңіз. Құримыз!

Іле-шала еңтігіп, меңгеруші Құрманбай да жетті. Бір күн бұрын дүкенге түскен азық-түліктің есебін көрсетті. Тұтынушылар одағы берген цифрмен бәрі де сәйкес кеп тұр.

– Осының бәрі бір күнге жетпей өтіп кеткені ме? – деді Еркін.

– Халық аш қой, талап алып кетті ғой.

– Ет түскенін естімей жатып алып кетті ме? Ертең сағат кешкі бесте, соңғы бір айда сатылған азық-түліктің есебін ала келіңіз. Қызметкерлеріңіз түгел келсін. Бір де біреуі қалмасын, еден жуушыға дейін ертіп келіңіз.

Бәрі бірдей айтылған уақытта қаздай тізіліп обкомға келді. Бірінің сөзін бірі бас изеп қостап отыр.

– Бір-біріңді қостайсыңдар, бұл жақсы-ақ қасиет. Сіз кеше «халық аш қой» дедіңіз. – Меңгерушінің өңі әлемтапырақ боп өзгеріп шыға келді. – Халықты тойындыру үшін осы «Сыр сұлуы» ашылған жоқ па? Дүкеннің атына заты сай болсын, Сырдың атына кір келтірмейік. Сөреде тамақ тұрсын, сөренің астынан ештеңе сатылмасын. Жұманы ет сататын күн, сенбіні сары май сататын күн деп белгілеңдер. Бұл күнді атап айтып, есік алдына жазып қойыңдар. Барыңдар, жұмыстарыңды істеңдер. Тірліктерің де сұлу болсын, – деп бәрімен орнынан тұрып қоштасты.

Бәрі кілем төселген кеңседен жадырап шықты. Қаңтарбай «құрыдым» деп қызметтен күдер үзіп келіп еді, бәрі басқаша болды, «бізді де бағалайтын біреу бар екен ғой, енді бұдан былай қолымды былғамаймын» деп өзіне-өзі серт берген сыңайлы. «Енді ешкімнен де қорықпаймын, прокурор мен сот, нәшәндік мілитсаның әйелі ет сұраса, келіп сатып алыңдар, Әуелбековтен жандарың артық емес» деп айтам» дегендей, жотасы күжірейіп, әлдекімдерге сырттай қыр көрсетіп барады.

Бірінші хатшының демалыс күні үй түбіндегі «Сыр сұлуына» барғаны осылайша Сыр жұртының аузында аңыз боп қалып қойды.

Қуандық ТҮМЕНБАЙ,
жазушы

(Жалғасы бар)

ЖАЙЛАУДА ӨТКЕН ЖӘРМЕҢКЕ

ТАБИҒАТЫ КӨРКЕМ ЖАЙЛАУ, ҚАЗ-ҚАТАР ТІГІЛГЕН КИІЗ ҮЙЛЕР, БӘЙГЕГЕ АСЫҚҚАН ЖҮЙРІКТЕР МЕН ДАРХАН КӨҢІЛ ХАЛЫҚ. АУЫЛ ШАРУАШЫЛЫҒЫ МЕН МАЛ ШАРУАШЫЛЫҒЫ КӘСІПКЕРЛЕРІНІҢ БИЗНЕС ФОРУМЫ АЛМАТЫ ОБЛЫСЫНДАҒЫ ШӨБІ ШҮЙГІН, СУЫ МОЛ ЕҢБЕКШІҚАЗАҚ АУДАНЫНДА ОРНАЛАСҚАН ӘЙГІЛІ АСЫ ЖАЙЛАУЫНДА ӨТТІ. ШАРА БАРЫСЫНДА ӨҢІРІМІЗДІҢ ШАРУАЛАРЫ, КӘСІПКЕРЛЕР АУЫЛ ШАРУАШЫЛЫҒЫ ӨНІМДЕРІНЕН КӨРМЕ ҚОЙДЫ. МҰНДА ТҮЙЕНІҢ КЕПТІРІЛГЕН СҮТІНЕН БАСТАП, МАЛДЫҢ ЖЕМ-ШӨБІ, МИНЕРАЛДЫ, ОРГАНИКАЛЫҚ ТЫҢАЙТҚЫШТАРҒА ДЕЙІН БАР.

ЖАЙЛАУДА ТЕҢГЕ ІЛУ, ҚЫЗ ҚУУ, ҚОШҚАР КӨТЕРУ, ҚАЗАҚ КҮРЕСІ СИЯҚТЫ ҚАЗАҚТЫҢ ҰЛТТЫҚ ОЙЫНДАРЫ ҰЙЫМДАСТЫРЫЛДЫ. БӘЙГЕ, ҚҰНАН БӘЙГЕ, ТАЙ ЖАРЫСЫНДАҒЫ ЖҮЛДЕГЕРЛЕРГЕ БАҒАЛЫ СЫЙЛЫҚТАР ТАПСЫРЫЛДЫ.

Мақпал НОҒАЙБАЕВА

Фото: Алматы облысының баспасөз қызметі

**Бас редактор —
директор
Срайыл СМАЙЫЛ**

Гүлнар АХМЕТОВА
Бас редактордың
орынбасары

РЕДАКЦИЯ АЛҚАСЫ:

Ғалия ҚАЛИЕВА
дизайнер/фотосуретші

Кәмшат ТӨЛЕШОВА
офис-менеджер

Қуаныш НҰРДАНБЕКҰЛЫ редактор

Мақпал НОҒАЙБАЕВА редактор

Айдос ҚҰСАЙЫНҰЛЫ
продюсер-менеджер

МЕНШІК ИЕСІ: «Аманат Медиа» ЖШС

Бас есепші Расима ӘКІМБЕКОВА

Редакцияның мекенжайы:

050012, Алматы қаласы, Мәуленов, 85 үй,
№83 кеңсе, 5-қабат

(Бөгенбай батыр көшесінің қиылысы)

Телефондар: 8(727) 272-43-39; 272-43-25

Бухгалтерия: тел.факс: 8(727) 272-46-22 (жарнама бөлімі)